

Συλλογή της Νομολογίας

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2023 – Belgische Staat

(Υπόθεση C-34/22)¹

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Περιορισμοί – Φορολογική νομοθεσία – Φόρος εισοδήματος – Φορολογική απαλλαγή προβλεπόμενη μόνο για τους τόκους που καταβάλλουν οι τράπεζες που πληρούν ορισμένες νόμιμες προϋποθέσεις – Έμμεση διάκριση – Πιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα στο Βέλγιο και πιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου»

- 1. Προδικαστικά ερωτήματα – Απάντηση που μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία – Εφαρμογή του άρθρου 99 του Κανονισμού Διαδικασίας*

(Άρθρο 267 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο 99)

(βλ. σκέψεις 20, 23, 24)
- 2. Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Διατάξεις της Συνθήκης – Εξέταση εθνικού μέτρου που συνδέεται με τις δύο αυτές θεμελιώδεις ελευθερίες – Κριτήρια καθορισμού των εφαρμοστέων κανόνων*

(Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ)

(βλ. σκέψη 25)
- 3. Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Περιορισμοί – Φορολογική νομοθεσία – Μέτρο που έχει εφαρμογή αδιακρίτως σε όλες τις υπηρεσίες – Εθνική ρύθμιση που προβλέπει φορολογική απαλλαγή για τα εισοδήματα από καταθέσεις ταμειυτηρίου που τηρούνται σε παρόχους τραπεζικών υπηρεσιών οι οποίοι πληρούν προϋποθέσεις που ισχύουν μόνο στην εθνική αγορά – Δεν επιτρέπεται*

(Άρθρο 56 ΕΚ· Συμφωνία ΕΟΧ, άρθρο 36)

(βλ. σκέψεις 29-41 και διατακτ.)

¹ ΕΕ C 213 της 30.5.2022.

4. Προδικαστικά ερωτήματα – Παραδεκτό – Ερωτήματα υποβληθέντα χωρίς επαρκείς διευκρινίσεις ως προς το κανονιστικό πλαίσιο και τους λόγους που δικαιολογούν την ανάγκη να δοθεί απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα – Προδήλως απαράδεκτο

(Άρθρο 267 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρα 53 § 2 και 94, στοιχεία β' και γ')

(βλ. σκέψεις 43-45)

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 36 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση θεσπίζουσα καθεστώς φορολογικής απαλλαγής το οποίο, μολονότι εφαρμόζεται αδιακρίτως στα έσοδα από τόκους που αφορούν καταθέσεις ταμειυτηρίου οι οποίες τηρούνται σε εθνικά και αλλοδαπά πιστωτικά ιδρύματα, εξαρτά τη χορήγηση απαλλαγής για τα εισοδήματα από καταθέσεις ταμειυτηρίου οι οποίες τηρούνται σε πιστωτικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου από την πλήρωση προϋποθέσεων ανάλογων με τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στην εν λόγω εθνική ρύθμιση και προσιδιάζουν de facto στην εθνική αγορά.